

Vi stiller kravene som en samlet pakke, for der er altså en sammenhæng mellem de enkelte tilgængelighedsforanstaltninger. Hvis vi ikke stiller kravene som en samlet pakke, kan vi stå i den lidt absurde situation, at handicappede faktisk ikke er stillede bedre end før, selv om der er foretaget en bekostelig tilgængelighedsforbedring.

Hvis der ikke er lavet handicaptoilet i en bygning, nytter det ikke meget, at der er lavet niveaufri adgang, fordi den handicappede vil skulle forlade stedet for at komme på toilettet. Det samme vil være tilfældet, hvis den handicappede ikke kan parkere udenfor, så er niveaufri adgang heller ikke til den store nytte.

Debatten om tilgængelighed til byggeri kommer ofte til at handle om, at regeringen ikke vil gøre standarden DS 3028, »Tilgængelighed for alle«, retligt bindende gennem lovgivning. Det vil vi altså fortsat ikke, og jeg vil gerne gentage, hvorfor DS 3028 bør forblive en frivillig standard.

For det første skal der være plads til, at bygge Lovgivningens tilgængelighedsbestemmelser skal kunne opfyldes på flere måder og ikke kun på den måde, som anvises i DS 3028. DS 3028 stiller nogle meget detaljerede krav til f.eks. toiletter, som skal være af en ganske bestemt højde. Jeg mener, at man selv skal have mulighed for at bestemme, hvor højt ens toilet skal være, og jeg vil heller ikke bindes af, at et køkken skal indrettes på en ganske bestemt måde.

For det andet bliver det meget dyrt at gøre DS 3028 retligt bindende. Vi skønner, at skulle man blot gå hen og gøre 3028 retligt bindende, ville det samlet koste omkring 14 mia. kr.

Jeg kan også forstå på et par af ordførerne i dag, at man begynder at sige, at nu er det jo ikke det hele, der skal, og nu må vi se på det. Det er da altid noget.

Ser vi alene på det offentligt tilgængelige byggeri, ville det koste 1,8 mia. kr. at gøre kravene i DS 3028 retligt bindende, og det fremgår af et skriftligt svar, S 1245, til hr. René Skau Bjørnsen. Der er altså store omkostninger forbundet med at gøre DS 3028 retligt bindende, uanset om vi tager det hele eller kun en del af det.

Kl. 16.25

Det må imidlertid også forventes, at en så kraftig omkostningsforøgelse vil medføre, at mange, både offentlige og private bygherrer, må opgive de planlagte projekter.

Hvis 3028 gøres retligt bindende, vil det især betyde, at det bliver meget dyrt at bygge om og

bygge til. Der er altså fare for, at tilgængelighedskravene gør, at det er så dyrt at om- og tilbygge, f.eks. i almindelige boliger og sommerhuse, at meget få ønsker eller har råd til at gøre det.

Jeg mener faktisk, at vi i dagens bygge Lovgivning har fundet et fornuftigt niveau for tilgængelighed. Vi har taget fat på problemet om den manglende tilgængelighed i det eksisterende byggeri. Det er en opgave, der tager mange år, der varer længe, der koster mange penge. Det har man sagt i utallige regeringer, nu bliver der gjort noget ved problemerne.

Jeg synes også, jeg vil nævne herfra i dag, at Siemens Arena-sagen har lært os, at der skal være adgang til at iværksætte offentlige undersøgelser i tilfælde af alvorlige ulykker i bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig.

Offentligheden skal også have adgang til oplysninger om de tekniske årsager til ulykken ved undersøgelser, som foretages af private. Derved undgår vi dobbeltarbejde i form af to eksperthold, som skal undersøge samme sag. Undersøgelsen og oplysninger fra undersøgelser, som andre har iværksat, skal bruges til at kortlægge ulykkens begivenhedsforløb og de tekniske årsager og ikke fastlægge ansvarsforhold. Derved beholder det private voldgiftssystem sin funktion.

Vi laver en fleksibel ordning, hvor en undersøgelse kan skræddersyes til den pågældende type ulykke. Derved er ordningen mindre ressourcekrævende end en permanent havarikommission.

Der kan kræves adgang til et ulykkessted uden retskendelse. Det er af afgørende betydning, at de sagkyndige, som udpeges til at gennemføre undersøgelsen, hurtigt kan sikre sig de beviser, som kan medvirke til opklaringen af ulykkens tekniske årsager. Grunden til, at hurtig adgang til ulykkesstedet har stor betydning, er, at beviser bl.a. i form af brudte bygningsdele eller fysiske forhold på ulykkesstedet ellers kan risikere at forandres eller forsvinde, f.eks. på grund af vejret.

Som det fremgår af hørings svarene, foreslås det, at der laves en indberetningspligt for næstenulykker. Det er nok ikke helt den bedste idé. En bred, anvendelig definition af, hvornår en bygherre skal indberette sådanne næstenulykker, vil i givet fald blive upræcis. De få indberetninger, der kan komme, vil således med stor